

Dosarul nr.3ra-207/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A.Cucerescu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (VI.Clima, A.Malîi, E.Palanciuc)

Î N C H E I E R E

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Baciuc împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Casa Națională de Asigurări Sociale,

c o n s t a t ă :

La 27 noiembrie 2017, Alexei Baciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al MAI și Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, a fost angajat al organelor afacerilor interne al MAI, cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI, totodată în perioada de timp de la angajare și până la eliberare a fost angajat al Izolatorului de detenție provizorie, serviciului de escortă și pază al reținuților și arestaților, contravențional și penal.

A menționat că din motivul că i-au fost încălcate drepturile sale, la data de 20 octombrie 2017, a intervenit cu o cerere prealabilă, către Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul General de Poliție, Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat să-i fie comunicat, care este vechimea de muncă în cadrul MAI, IGP inclusiv subdiviziunile acesteia, să-i fie recalculată vechimea în muncă cu avantaje, eliberarea informației privind calculul vechimii în muncă, care este perioada de timp de muncă și serviciu, ce a efectuat-o în cadrul subdiviziunilor Izolatorului de detenție provizorie al organelor afacerilor interne.

La data de 30 octombrie 2017, în adresa lui Baciuc Alexei a parvenit răspunsul la cererea prealabilă din partea Inspectoratului General de Poliție, fiind unul evaziv, fără a fi indicat concret răspunsul la solicitări, iar de la CNAS și MAI n-a primit nici un răspuns.

Prin urmare, consideră că, angajatorul, Ministerul Afacerilor Interne, urma să-i calculeze vechimea în muncă cu avantaje, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Izolatorului de detenție provizorie al IP Cimișlia, pentru perioada de activitate, din considerentele că pe perioada efectuării serviciului în organele afacerilor interne și anume în subdiviziunile menționate, a fost supus riscului sănătății și vieții, având contact direct cu persoanele reținute, inclusiv contagioase.

A solicitat constatarea ca fiind nelegitim răspunsul Inspectoratului General de Poliție al MAI, precum și lipsa răspunsului MAI, CNAS, cu obligarea Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne și Casei Naționale de Asigurări Sociale să efectueze recalcularea vechimii în muncă cu includerea în ea a avantajelor a două luni vechime pentru o lună în serviciu, pe perioada activității în cadrul Izolatorului de detenție provizorie precum și serviciul de pază și escortă al MAI.

Prin hotărârea din 19 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), acțiunea a fost admisă parțial, fiind obligat Ministerul Afacerilor Interne să efectueze recalcularea vechimii în muncă a lui Alexei Baci, cu includerea în ea a avantajelor a două luni vechime pentru o lună în serviciu, pe perioada activității lui în cadrul Izolatorului de detenție provizorie, precum și serviciul de pază și escortă al MAI. Totodată s-a dispus neexecutarea hotărârii judecătorești din motivul că, la 20.03.2018 Ministerul Afacerilor Interne a emis ordinul nr 96, prin care s-a dispus acordarea două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu.

Prin decizia din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 octombrie 2018.

În consolidarea concluziei enunțate, instanța de apel a constatat că Alexei Baci a depus la Casa Națională de Asigurări Sociale, Inspectoratul General al Poliției și la Ministerul Afacerilor Interne o cerere, prin care a solicitat să-i fie comunicat în totalitate vechimea sa în muncă în cadrul MAI, IGP, inclusiv, în subdiviziunile acestora, să-i fie recalculată vechimea în muncă cu avantaje, eliberarea informației privind calculul vechimii în muncă, precum și, să-i fie comunicat, care este perioada de timp de muncă și serviciu, care a efectuat-o în cadrul subdiviziunilor Izolatorului de detenție provizorie al organelor afacerilor interne (f.d. 8-9), iar prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-B-401/17 din 30.10.2017, reclamantului i s-a comunicat că, conform dosarului personal, ultimul a activat în cadrul subdiviziunilor MAI, începând cu data de 08.09.1997 până la 11.03.2013, astfel, la data de 29.04.2016, vechimea calendaristică în cadrul subdiviziunilor MAI constituie 15 ani, 06 luni, 03 zile.

Conform pct.8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21.02.1994, cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și subofițeri ai Poliției de Frontieră, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și a sistemului penitenciar, se acordă, două luni vechime în muncă pentru o lună de

serviciu: în instituții penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

Conform art.33 al.(2) din Legea nr.1036 din 17.12.1996 cu privire la sistemul penitenciar, vechimea în muncă în vederea acordării pensiei colaboratorilor sistemului penitenciar se calculează cu următoarele înlesniri: o zi de serviciu în instituții penitenciare de tip închis, izolatoare de urmărire penală și în instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări în subteran, se consideră ca 2 zile de serviciu.

Instanța de apel a reținut că subdiviziunile menționate, în care a activat Alexei Baci, sunt entități destinate pentru deținerea persoanelor și care cad sub incidența reglementărilor din pct.8 al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21.02.1994, cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, exercitându-și serviciu nemijlocit în izolatoarele de urmărire penală (anterior izolatoare de detenție provizorie), ceea ce a servit drept temei pentru emiterea ordinului MAI nr.96 din 20.03.2018 ”Cu privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari publici cu statut special și militari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne”, luând în calculul vechimii în muncă cu înlesniri (avantaje) pentru stabilirea pensiei, cu acordarea a două luni vechime în muncă pentru o lună în serviciu, în conformitate cu prevederile Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544 din 23.06.1993.

Instanța de apel a conchis că, organul cu atribuții de stabilire și calculare a vechimei pentru perioada solicitată de reclamant, de la 08.09.1997 până la 11.03.2013, era Ministerul Afacerilor Interne, care urma să-i stabilească și să-i calculeze vechimea, ținând cont de perioada de activitate în cadrul Izolatorului de detenție provizorie.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 96 din 20 martie 2018, este un act administrativ valabil, produce efectele juridice de rigoare, care urmează a fi aplicate corespunzător, iar simplul dezacord al apelantului cu ordinul menționat, atât timp cât acesta nu a fost anulat, nu reprezintă un temei pentru nerecunoașterea efectelor acestuia.

La 04 decembrie 2019 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

S-a menționat în recurs că modificările operate în Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21.02.1994, au fost efectuate în conformitate cu prevederile art.33 din Legea nr.1036 din 17 decembrie 1996 cu privire la sistemul penitenciar abrogat la data de 16 mai 2018 și nicidecum în temeiul unui alt act normativ care stabilește astfel de garanții și pentru colaboratorii MAI sau IGP. Or, temeiul legal de emitere a actelor

normative este expres stabilit în art.44 al Legii nr.100 din 22.12.2017 cu privire la actele normative.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 18 septembrie 2019 și a fost recepționată de Casa Națională de Asigurări Sociale la 25 noiembrie 2019 conform avizului de recepție (f.d.140). Prin urmare, cererea de recurs depusă la data de 04 decembrie 2019, este în termen.

Având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe

dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru